

บทที่ 4

ผลการทดลอง

4.1 ผลการศึกษาลักษณะและพื้นผิวของผลึกเชิงเดี่ยวก็ที่เตรียมได้ด้วยกล้อง Optical microscope

จากการศึกษาลักษณะและพื้นผิวของผลึกเชิงเดี่ยวก็ที่เตรียมได้ด้วยกล้อง Optical microscope พบว่าลักษณะของผลึกเชิงเดี่ยวนี้สีดำเป็นมันวาว มีลักษณะเป็นแท่งสี่เหลี่ยมผืนผ้า พื้นผิวค่อนข้างเรียบ ดังแสดงในรูปที่ 4.1 - 4.6

4.1.1 ผลึกเชิงเดี่ยวก็ที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$ ลักษณะ และพื้นผิว แสดงดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 ลักษณะพื้นผิวของผลึกเชิงเดี่ยวก็ที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$ กำลังขยาย $\times 50$

4.1.2 ผลึกซิงเดียกที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:2$ ลักษณะและพื้นผิว แสดงด้วยรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 ลักษณะพื้นผิวของผลึกซิงเดียกที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:2$ กำลังขยาย $\times 100$

4.1.3 ผลึกซิงเดี่ยว่าที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:1.5$ ลักษณะและพื้นผิว แสดงดังรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 ลักษณะพื้นผิวของผลึกซิงเดี่ยว่าที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:1.5$ กำลังขยาย $\times 100$

4.1.4 ผลึกซิงเดียที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมตัน $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:1.5$ ลักษณะและพื้นผิว แสดงดังรูปที่ 4.4

รูปที่ 4.4 ลักษณะพื้นผิวของผลึกซิงเดียที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมตัน $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:1.5$ กำลังขยาย $\times 100$

4.1.5 ผลึกซิงเดียท์เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมตัน Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2.25:1:2 ลักษณะและพื้นผิว แสดงดังรูปที่ 4.5

รูปที่ 4.5 ลักษณะพื้นผิวของผลึกซิงเดียท์เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมตัน Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2.25:1:2 กำลังขยาย $\times 100$

4.1.6 ผลึกซิงเดียทีเตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.5:1:2$ ลักษณะและพื้นผิว แสดงดังรูปที่ 4.6

รูปที่ 4.6 ลักษณะพื้นผิวของผลึกซิงเดียทีเตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.5:1:2$ กำลังขยาย $\times 100$

4.2 ผลการศึกษาขนาดของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมได้ด้วยกล้อง Optical microscope

ผลการศึกษาขนาดของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมได้ด้วยกล้อง Optical microscope แสดงในตารางที่ 4.1

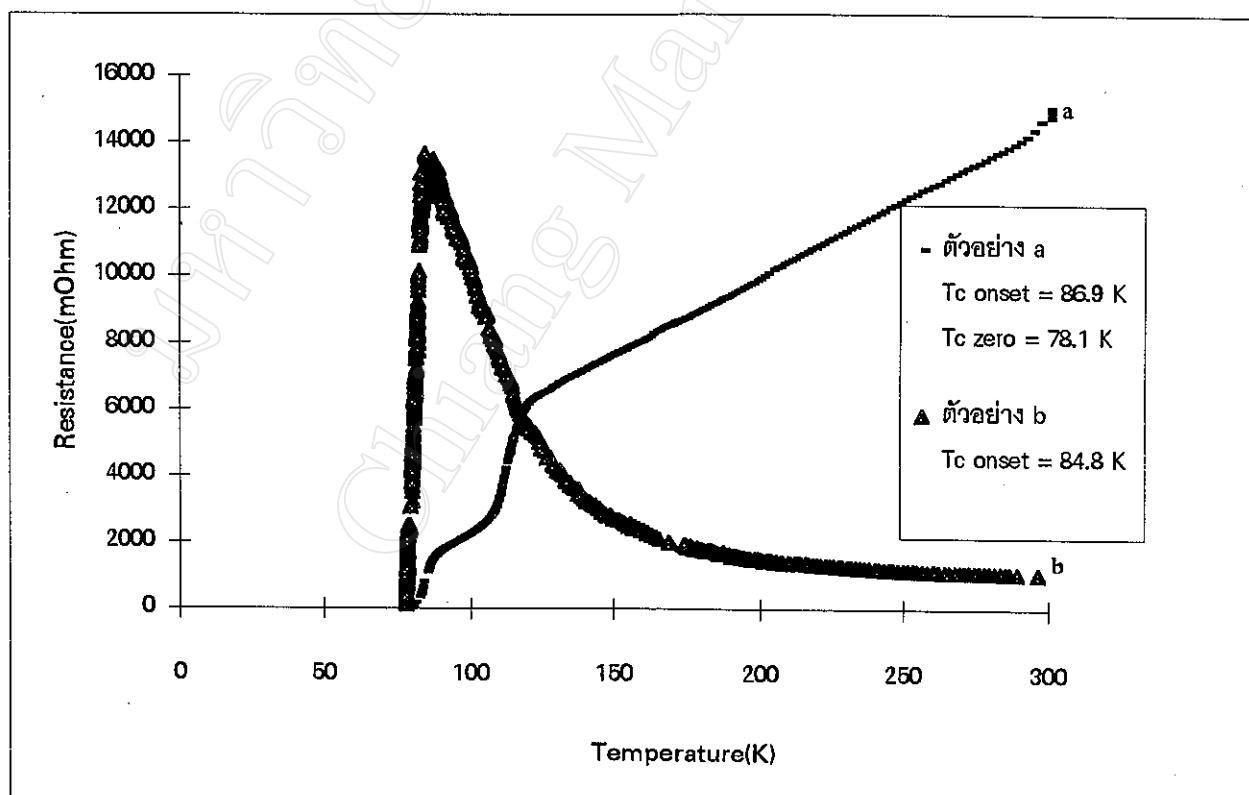
ตารางที่ 4.1 แสดงขนาดของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมได้โดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้นต่าง ๆ กัน

อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น Bi:Sr:Ca:Cu	เตรียมครั้งที่	ขนาด = ยาว x กว้าง x หนา (มม. x มม. x มม.)
2:2:1:2	1	4 x 1 x 0.025
	2	10.63 x 0.63 x 0.125
	3	3.14 x 0.13 x 0.025
2.25:2:1:2	1	2.5 x 0.2 x 0.1
	2	14.38 x 0.5 x 0.05
	3	3.8 x 0.4 x 0.025
2.25:2:1:1.5	1	4 x 0.32 x 0.025
	2	2.52 x 0.1 x 0.025
	3	1.88 x 0.05 x 0.013
2:2:1:1.5	1	2.13 x 1 x 0.025
	2	1.75 x 0.26 x 0.05
	3	1.5 x 0.23 x 0.05
2:2.25:1:2	1	3.3 x 0.53 x 0.025
	2	1.54 x 0.34 x 0.013
	3	1.94 x 0.46 x 0.025
2:2.5:1:2	1	1.63 x 0.28 x 0.025
	2	3.3 x 0.5 x 0.025
	3	4.2 x 0.4 x 0.125

4.3 ผลการวัดความต้านทานไฟฟ้ากระแสกัมบุณฑูมิของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้นต่าง ๆ กัน

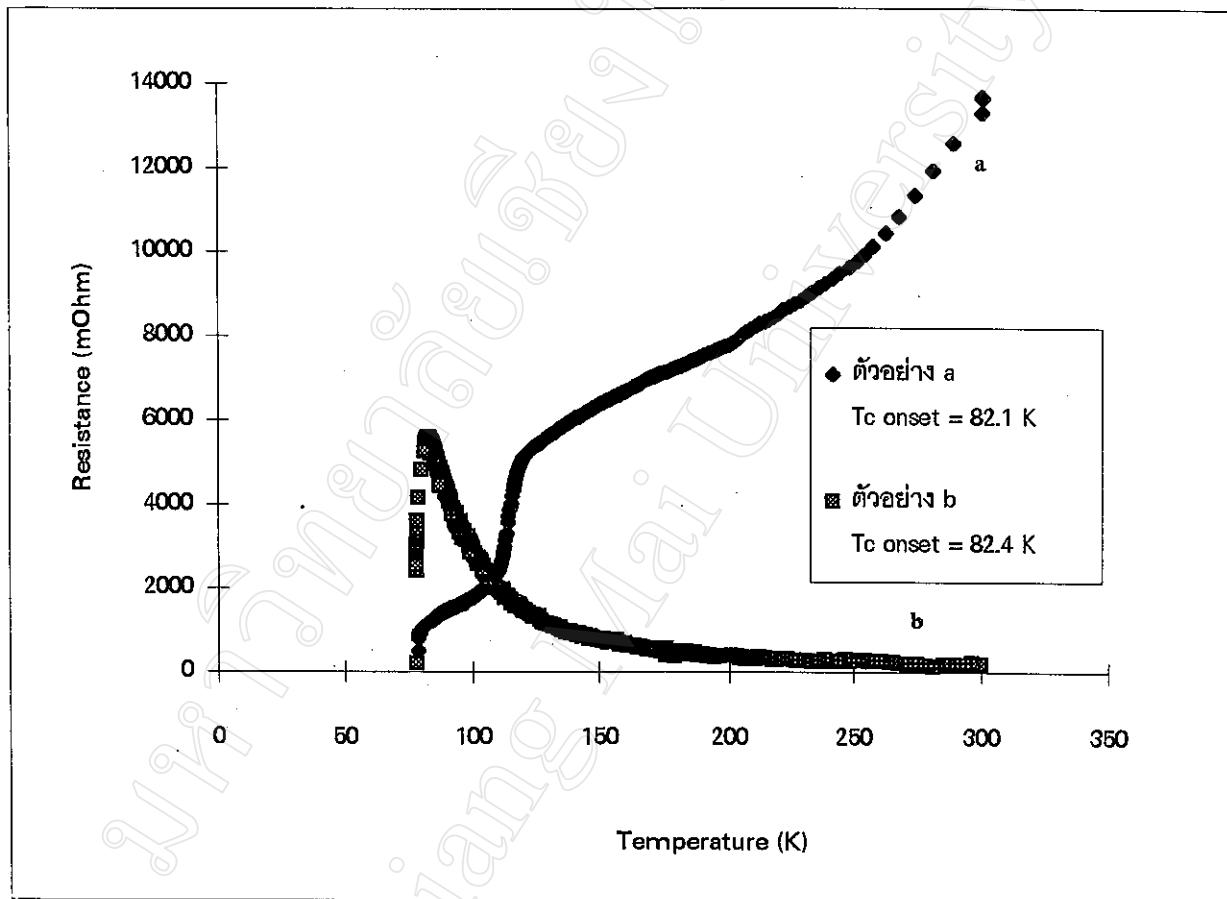
ผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$ และ $2.25:2:1:2$ ค่าความต้านทานที่เป็นฟังก์ชันของอุณหภูมิจะมี 2 ลักษณะที่แตกต่างกันคือ ลักษณะหนึ่งนั้นค่าความต้านทานลดลงเมื่ออุณหภูมิลดลง ซึ่งเหมือนกับความต้านทานของโลหะ (metallic temperature dependence) ดังแสดงในรูปที่ 4.7 และ 4.8 ของสารตัวอย่าง a อีกลักษณะหนึ่งนั้นความต้านทานจะเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิลดลงจากอุณหภูมิท่องจนถึงอุณหภูมิค่าทวน เมื่ออุณหภูมิลดจากอุณหภูมิทวนลงไปอีกค่าความต้านทานจะลดลง ดังแสดงในรูปที่ 4.7 และ 4.8 ของสารตัวอย่าง b

4.3.1 ผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$ ค่าความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิ แสดงดังกราฟในรูปที่ 4.7

รูปที่ 4.7 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$

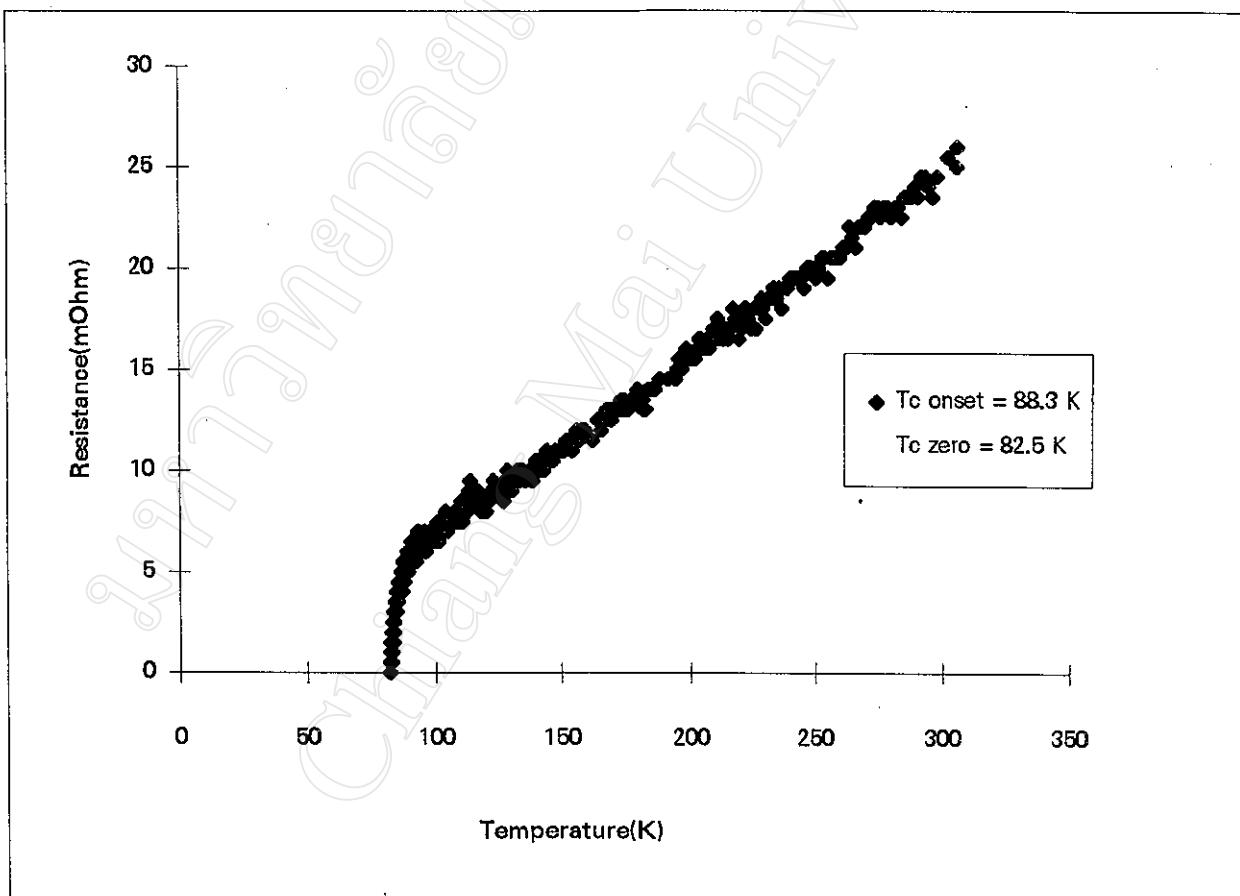
4.3.2 ผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:2$
ค่าความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิ แสดงดังกราฟในรูปที่ 4.8

รูปที่ 4.8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:2$

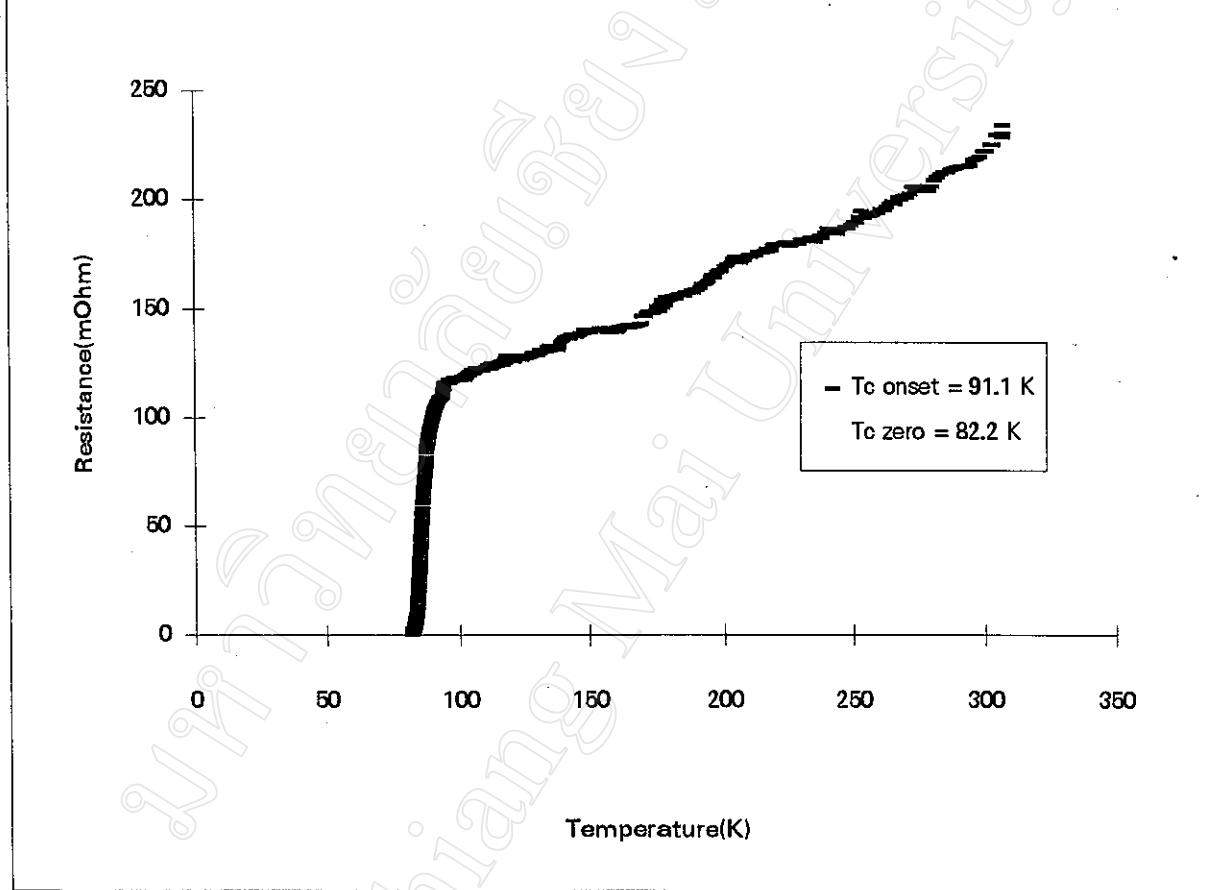
ผลึกซิงเดียร์ทีเตเรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:1.5$, $2:2:1:1.5$, $2:2.25:1:2$ และ $2:2.5:1:2$ ค่าความต้านทานที่เป็นฟังก์ชันของอุณหภูมิมีลักษณะคล้ายค่าความต้านทานลดลงเมื่ออุณหภูมิลดลง ซึ่งเหมือนกับความต้านทานของโลหะ ดังแสดงในรูปที่ 4.9 - 4.12 ตามลำดับ

4.3.3 ผลึกซิงเดียร์ทีเตเรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:1.5$ ค่าความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิ แสดงดังกราฟในรูปที่ 4.9

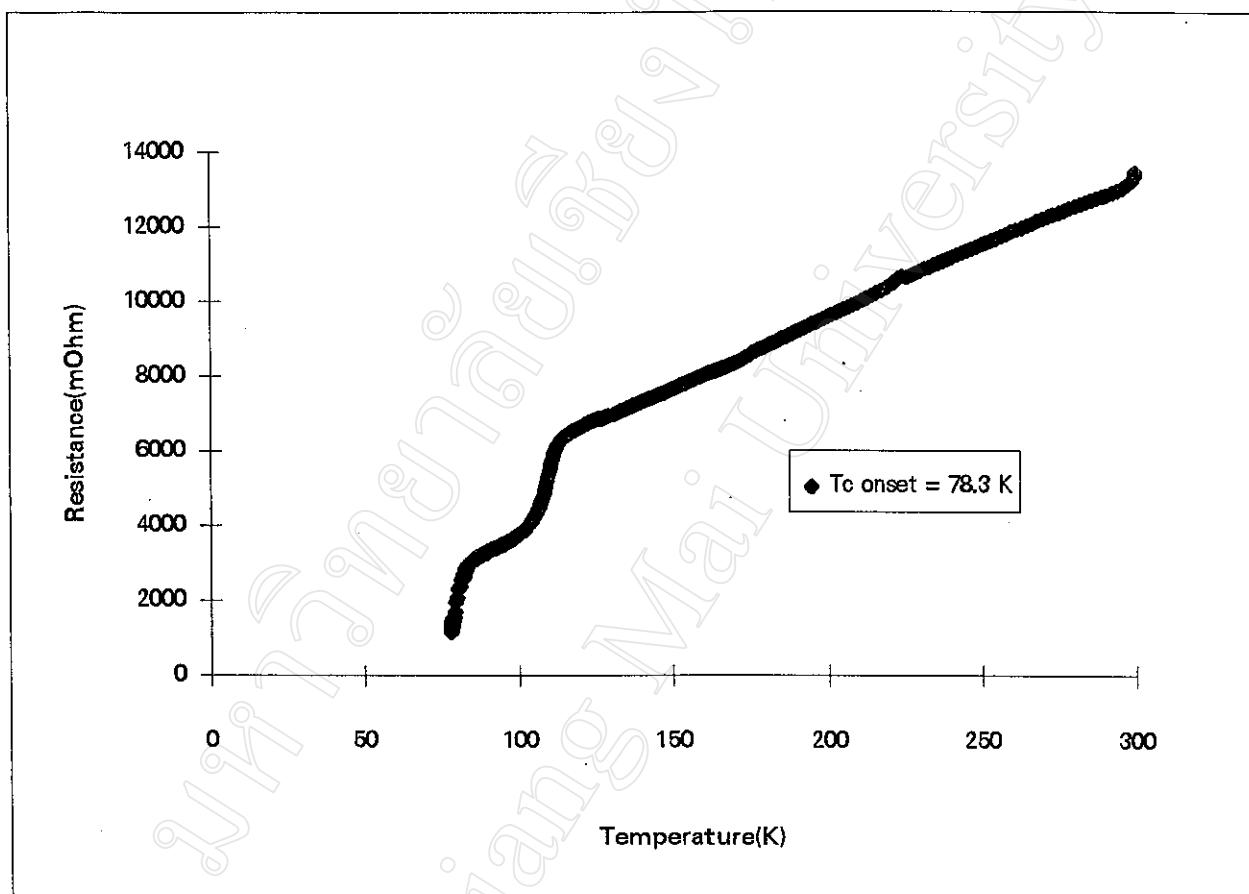
รูปที่ 4.9 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกซิงเดียร์ทีเตเรียม โดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:1.5$

4.3.4 ผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:1.5$ ค่าความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิ แสดงดังกราฟในรูปที่ 4.10

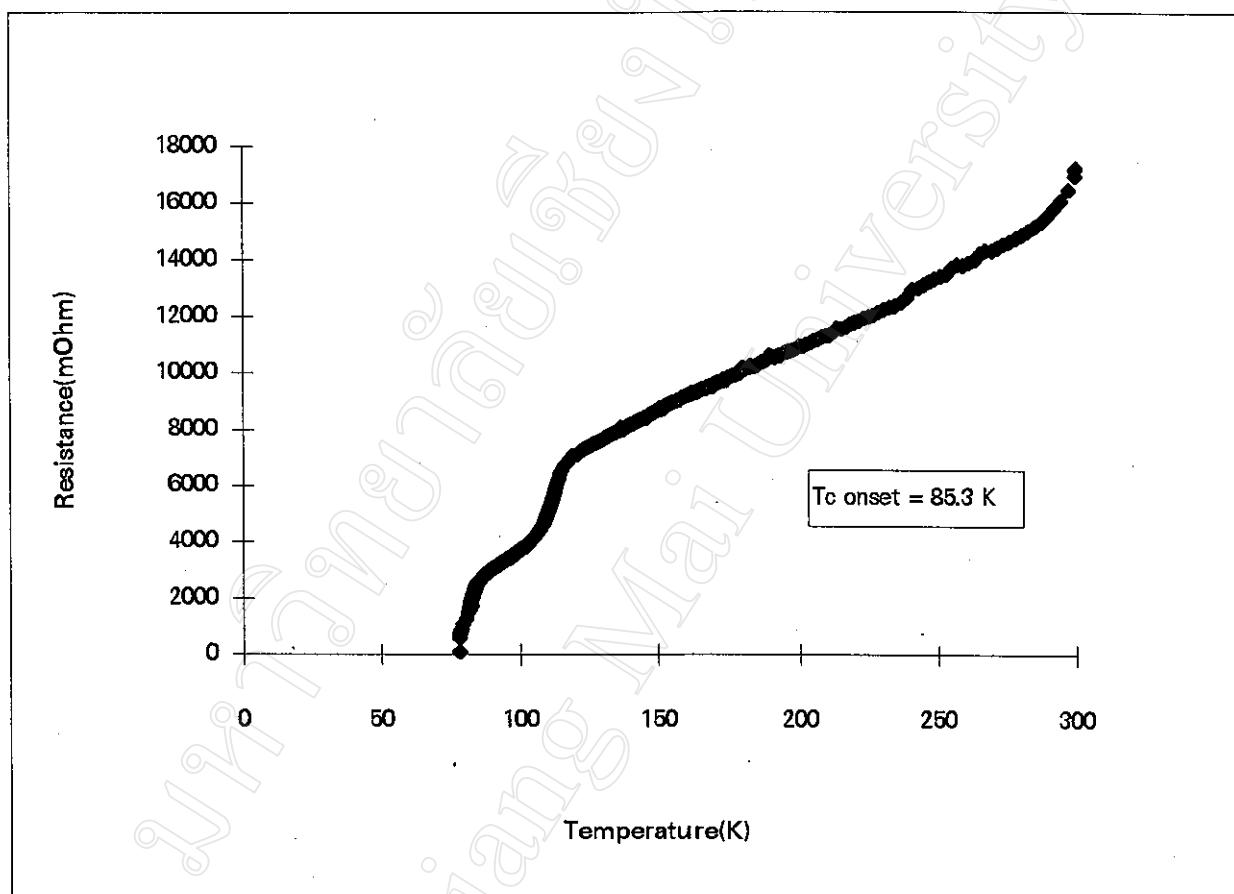
รูปที่ 4.10 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:1.5$

4.3.5 ผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.25:1:2$
ค่าความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิ แสดงดังกราฟในรูปที่ 4.11

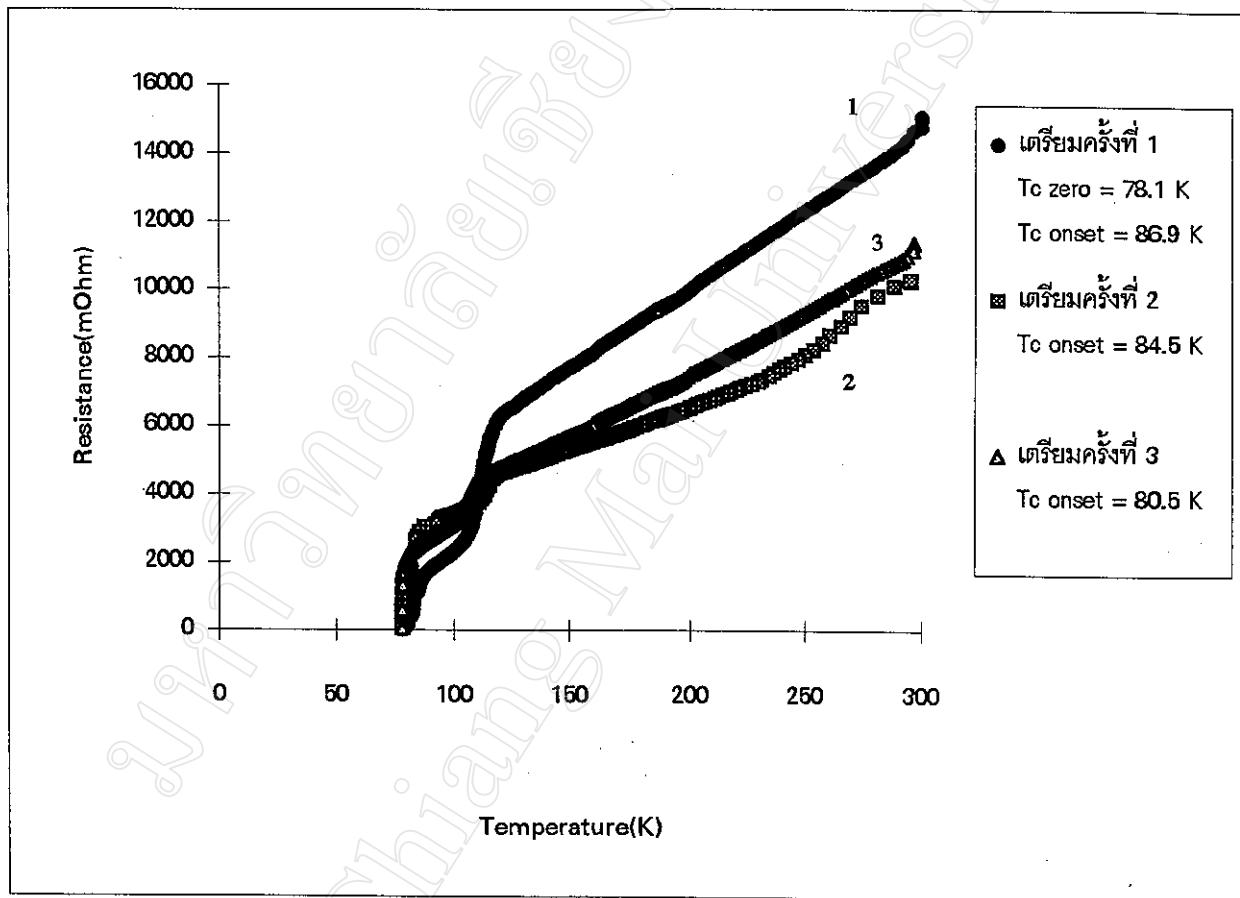
รูปที่ 4.11 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.25:1:2$

4.3.6 ผลึกเชิงเดี่ยวก้าวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.5:1:2$
ค่าความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิ แสดงดังกราฟในรูปที่ 4.12

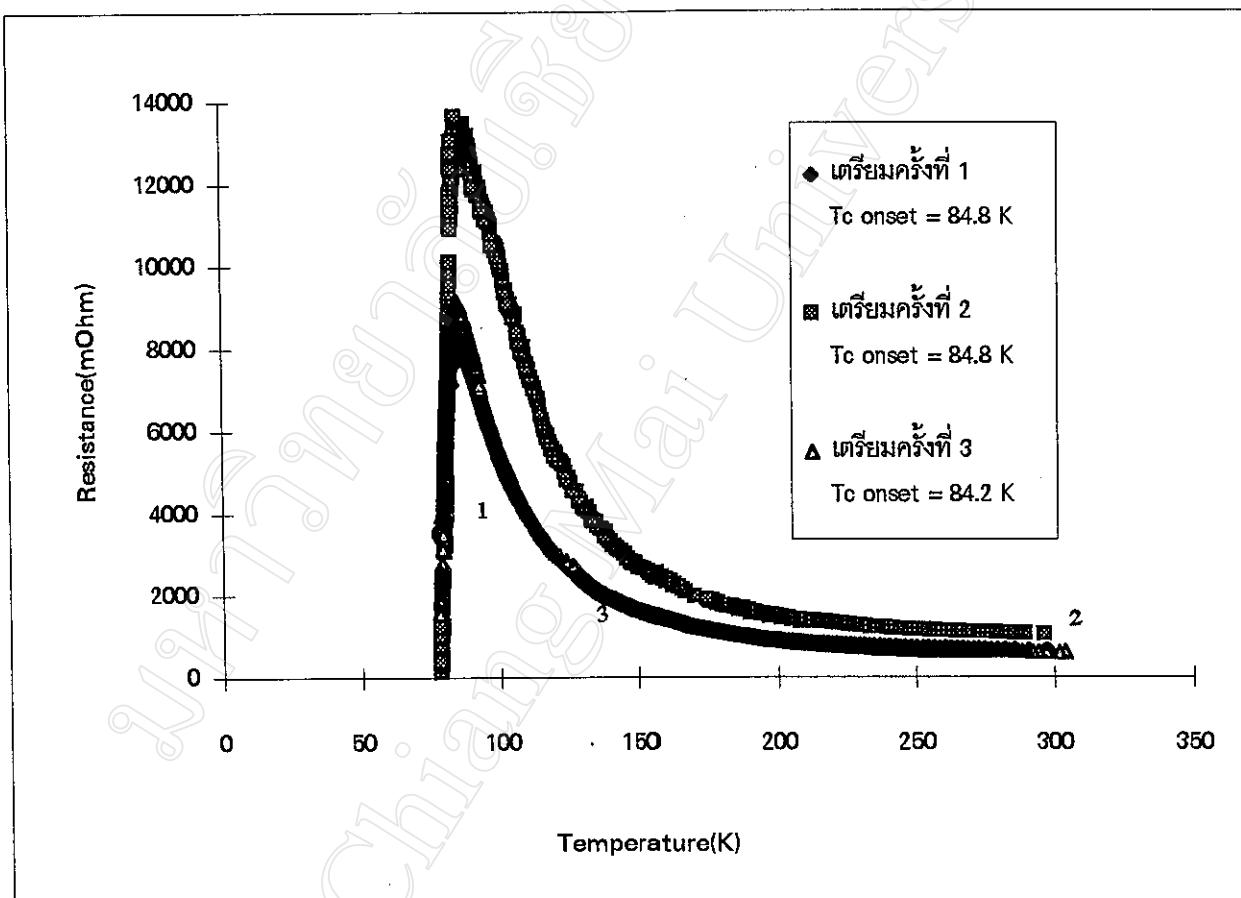
รูปที่ 4.12 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกเชิงเดี่ยวก้าวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.5:1:2$

4.3.7 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$ ครั้งที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งค่าความต้านทานที่เป็นพังก์ชันของอุณหภูมิมีลักษณะค่าความต้านทานลดลง เมื่ออุณหภูมิลดลง ซึ่งเหมือนกับความต้านทานของโลหะ แสดงดังกราฟในรูปที่ 4.13

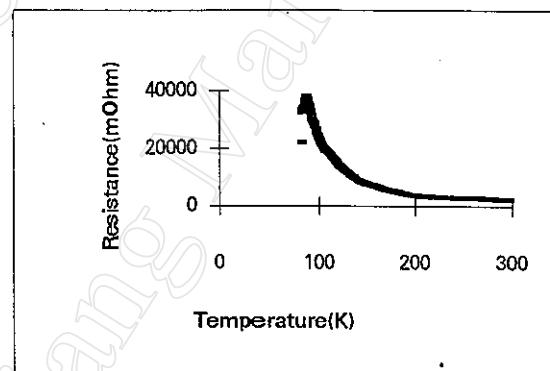
รูปที่ 4.13 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$

4.3.8 เมริยบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$ ครั้งที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งค่าความต้านทานที่เป็นพังก์ชันของอุณหภูมิมีลักษณะค่าความต้านทานเพิ่มขึ้น เมื่ออุณหภูมิลดลงจากอุณหภูมิห้องจนถึงอุณหภูมิค่าหนึ่ง เมื่ออุณหภูมิลดจากอุณหภูมินั้นลงไปอีกค่าความต้านทานจะลดลง แสดงดังกราฟในรูปที่ 4.14

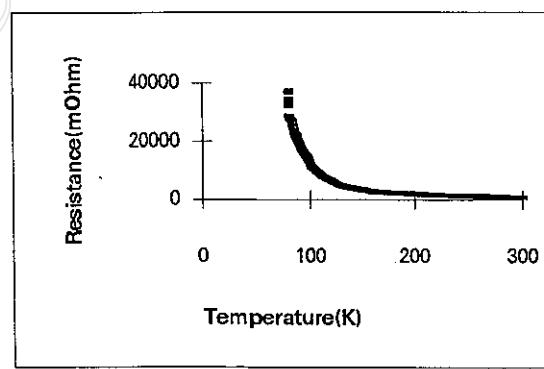

รูปที่ 4.14 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$

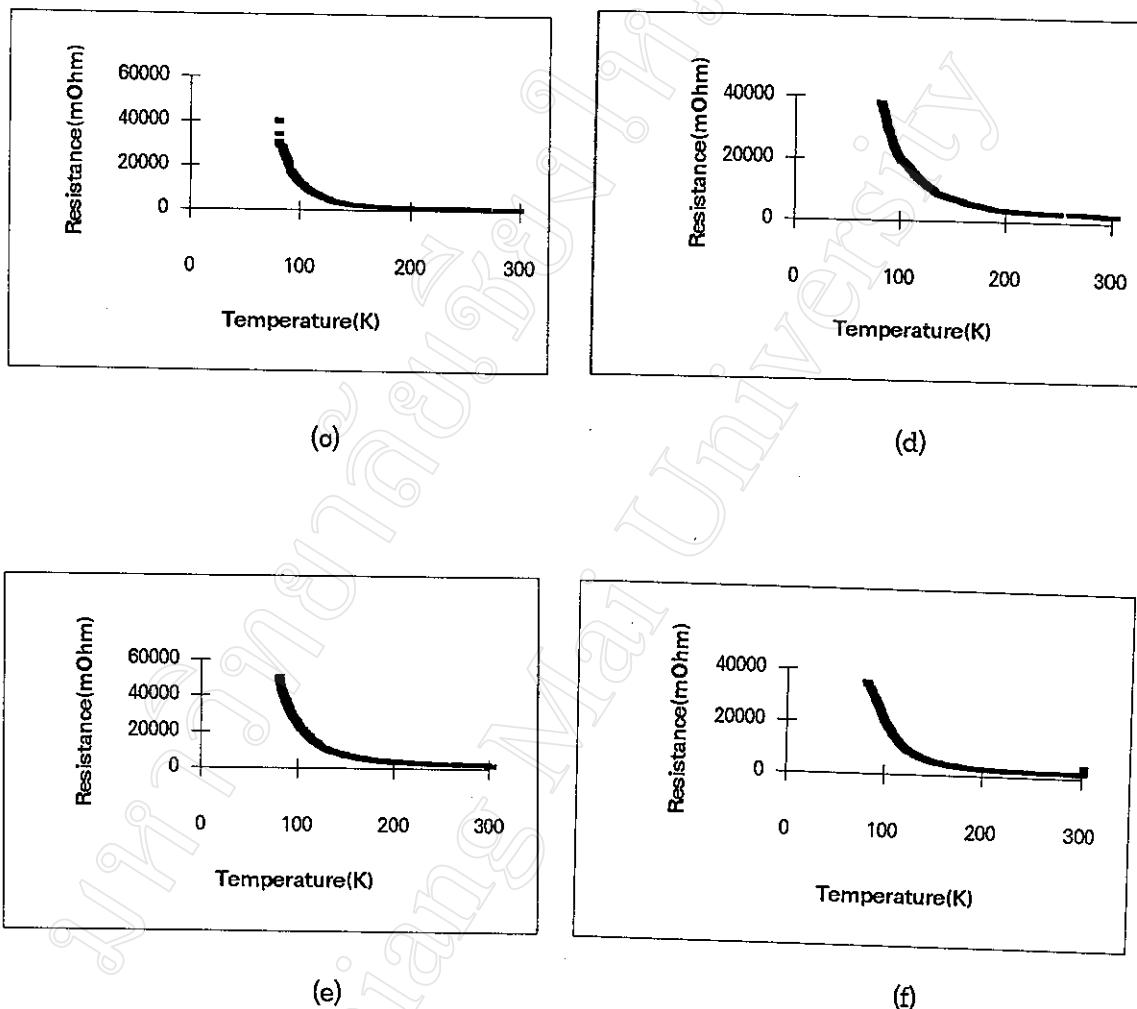
4.3.9 นำผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมต้น $\text{Bi}: \text{Sr}: \text{Ca}: \text{Cu} = 2.25: 2: 1: 2$ ไปเผาที่อุณหภูมิต่าง ๆ ในบรรยากาศของออกซิเจน พบว่าก่อนนำผลึกเชิงเดี่ยวไปเผาในบรรยากาศของออกซิเจนความต้านทานจะเพิ่มขึ้น เมื่ออุณหภูมิลดลงจนถึงอุณหภูมิประมาณ 82.8 เคลวิน เมื่อลดอุณหภูมิน้อยกว่า 82.8 เคลวิน ค่าความต้านทานจะลดลงดังแสดงในรูปที่ 4.15 (a) หลังจากนำผลึกเชิงเดี่ยวไปเผาที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส ในบรรยากาศของออกซิเจน เป็นเวลา 24 ชั่วโมง นำมาวัดความต้านทานโดยแบ่งค่าอุณหภูมิ พบว่าความต้านทานจะเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิลดลง ดังแสดงในรูปที่ 4.15 (b), หลังจากนั้นนำผลึกเชิงเดี่ยวไปทำการทดลองข้าด้วยการเผาที่ 500, 600, 700 และ 800 องศาเซลเซียส ในบรรยากาศของออกซิเจนโดยใช้เวลา 24 ชั่วโมงในแต่ละครั้งที่เผา ผลการวัดความต้านทานในช่วงอุณหภูมิ 78 - 300 เคลวิน แสดงในรูปที่ 4.15 (c), (d), (e) และ (f) ตามลำดับ

(a)

(b)

รูปที่ 4.15 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:2$

- (a) ก่อนเผาในบรรยายการขึ้นของออกซิเจน
- (b) เผาในบรรยายการขึ้นของออกซิเจนที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
- (c) เผาในบรรยายการขึ้นของออกซิเจนที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
- (d) เผาในบรรยายการขึ้นของออกซิเจนที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
- (e) เผาในบรรยายการขึ้นของออกซิเจนที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
- (f) เผาในบรรยายการขึ้นของออกซิเจนที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

ตารางที่ 4.2 แสดงอุณหภูมิวิกฤตของผลึกซึ่งเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้นต่าง ๆ กัน

อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น Bi:Sr:Ca:Cu	เตรียมครั้งที่	T _c onset (K)	T _c zero (K)
2:2:1:2	1	86.9	78.1
	2	83.2	-
	3	79.9	-
2.25:2:1:2	1	80.2	-
	2	82.5	-
	3	82.4	-
2.25:2:1:1.5	1	82.3	78
	2	83.3	-
	3	88.3	82.5
2:2:1:1.5	1	91.1	82.2
	2	79.3	-
	3	87.5	-
2:2.25:1:2	1	78.3	-
	2	78	-
	3	78.2	-
2:2.5:1:2	1	85	-
	2	85.3	-
	3	85.1	-

4.4 ผลการวัดความหนาแน่นกระแสแลวิกฤตของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้นต่าง ๆ กัน

การหาความหนาแน่นกระแสแลวิกฤต (J_c) ของผลึกเชิงเดี่ยว ทำได้โดยการวัด V_{23} เมื่อเพิ่มกระแสไฟฟ้าให้กับผลึกเชิงเดี่ยว แล้วนำมาเขียนกราฟระหว่าง V_{23} กับความหนาแน่นกระแสตรงจุดที่ความหนาแน่นกระแสค่าสูงสุด ที่ V_{23} ยังคงเป็นคุณย์ คือ ค่าความหนาแน่นกระแสแลวิกฤต

กระแสในวงจรสามารถหาได้จากความล้มเหลว

$$I = \frac{V_r}{R}$$

โดยที่ I = กระแสในวงจร

V_r = ความต่างศักย์คร่อม standard resister

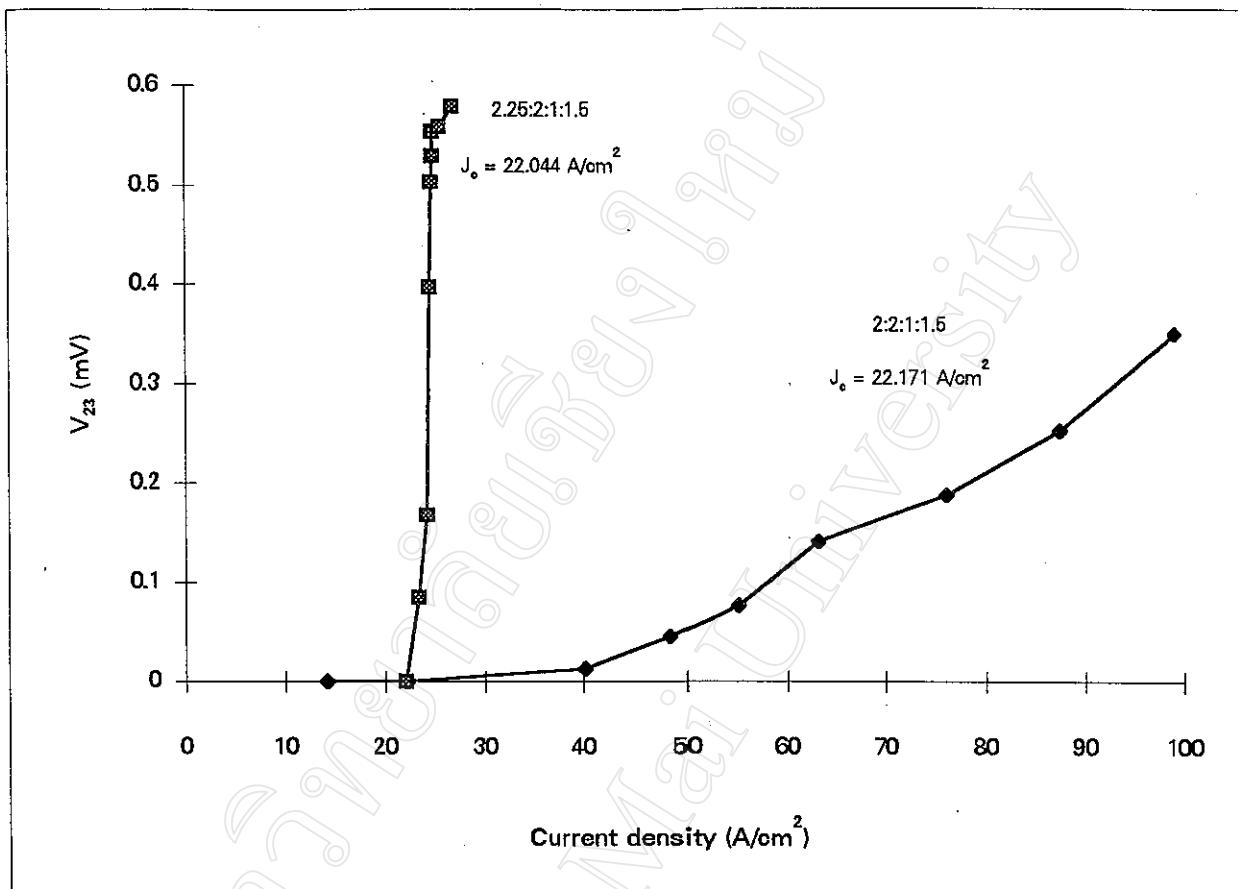
R = standard resister

$$\text{และ } J = \frac{I}{A}$$

โดยที่ J = ความหนาแน่นกระแสแลวิกฤต

A = พื้นที่หน้าตัดของผลึกเชิงเดี่ยว

ผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi:Sr:Ca:Cu} = 2:2:1:2$ ไม่สามารถหาความหนาแน่นกระแสแลวิกฤตได้ เนื่องจากผลึกมีความต้านทานเป็นคุณย์ ที่อุณหภูมิ 78.1 เคลวิน ซึ่งใกล้เคียงกับจุดเดือดของไนโตรเจนเหลว ทำให้ความต้านทานของผลึกไม่คงที่ ทำกับคุณย์ตลอด $\text{Bi:Sr:Ca:Cu} = 2.25:2:1:2$, $2:2.25:1:2$ และ $2:2.5:1:2$ ไม่สามารถหาความหนาแน่นกระแสแลวิกฤตได้ เนื่องจากความต้านทานของผลึกไม่เป็นคุณย์ ที่อุณหภูมิของจุดเดือดของไนโตรเจนเหลว ส่วน $\text{Bi:Sr:Ca:Cu} = 2.25:2:1:1.5$ และ $2:2:1:1.5$ ซึ่งมีพื้นที่หน้าตัดของผลึกเชิงเดี่ยวเท่ากับ 2.81×10^{-4} และ 8.7×10^{-4} เชนติเมตร² ตามลำดับ สามารถหาความหนาแน่นกระแสแลวิกฤตได้เท่ากับ 22.044 และ 22.171 แอมป์ร์/เชนติเมตร² ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.16

รูปที่ 4.16 กราฟแสดงความล้มเหลวระหว่างความหนาแน่นกระแสกับความต่างศักย์ของผลึกซึ่งเดียวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:1.5$ และ $2:2:1:1.5$

4.5 ผลการตรวจสอบความเป็นผลึกซึ่งเดียว

การตรวจสอบว่าผลึกของสารตัวนำயานั้น ที่ปัจจุบันได้ เป็นผลึกซึ่งเดียวหรือไม่ ทำได้โดยการถ่าย Laue photograph ผลของฟิล์มที่ออกมามีลักษณะเป็นจุดที่มีความเป็นระเบียบ จุดต่าง ๆ เรียงกันในลักษณะของภาพถ่ายของรังสีเอ็กซ์ของผลึกซึ่งเดียวทั่ว ๆ ไป ดังแสดงในรูปที่ 4.17 และรูปที่ 4.18 ซึ่งเป็นภาพถ่าย Laue photograph ของผลึกที่เตรียมได้โดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.5:1:2$ และ $2:2:1:1.5$ ตามลำดับ

4.5.1 ผลของการถ่าย Laue photograph ของผลึกของสารตัวนำயอดยิ่งที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีรีมตัน $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.5:1:2$ และดังรูปที่ 4.17

รูปที่ 4.17 Laue photograph ที่เกิดจากผลึกที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีรีมตัน $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.5:1:2$ ระยะ 5 ซม. เป็นเวลา 2 ชม. แนว back reflection (ถ่ายด้วยเครื่องถ่าย Laue photograph ของ TAKAGI Lab, Institute for Solid State Physics, University of Tokyo, Japan. ประเทศญี่ปุ่น)

4.5.2 ผลของการถ่าย Laue photograph ของพลา็กของสารทั่วทั้งหมดที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วน
ของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:1.5$ แสดงดังรูปที่ 4.18

(ก) แนว Transmission

(ช) แนว back reflection

รูปที่ 4.18 Laue photograph ที่เกิดจากผลึกที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2:1:1.5 ระยะ 3 ซม. เป็นเวลา 3 ชม. (ถ่ายด้วยเครื่องถ่าย Laue photograph ของห้องวิจัย Electro - ceramics & X-ray research laboratory ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(ก) แนว Transmission

(ข) แนว back reflection

4.6 ผลการศึกษาโครงสร้างของผลึกเชิงเดี่ยวโดยใช้การเลี้ยวเบนของรังสีเอ็กซ์

นำผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมได้มาบดให้ละเอียด และนำไปศึกษาโครงสร้างโดยใช้การเลี้ยวเบนของรังสีเอ็กซ์ โดยใช้ X-ray diffractometer ของห้องวิจัย Electro - ceramics & X-ray research laboratory ภาควิชาพิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งทำให้ได้ Diffraction pattern และ Bragg's angle (2θ) ออกมามัดรูปที่ $4.19 - 4.24$ และว่ามาหาค่า d-spacing , Miller indices (hkl) ดังแสดงในตารางที่ $4.3 - 4.8$ และค่า lattice parameter โดยใช้ X-ray Powder Program กับ 120 Pentium VNC PC.

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลของ Bragg's angle (2θ) , d-spacing และ Miller indices (hkl) ของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น

Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2:1:2

Sample ผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น

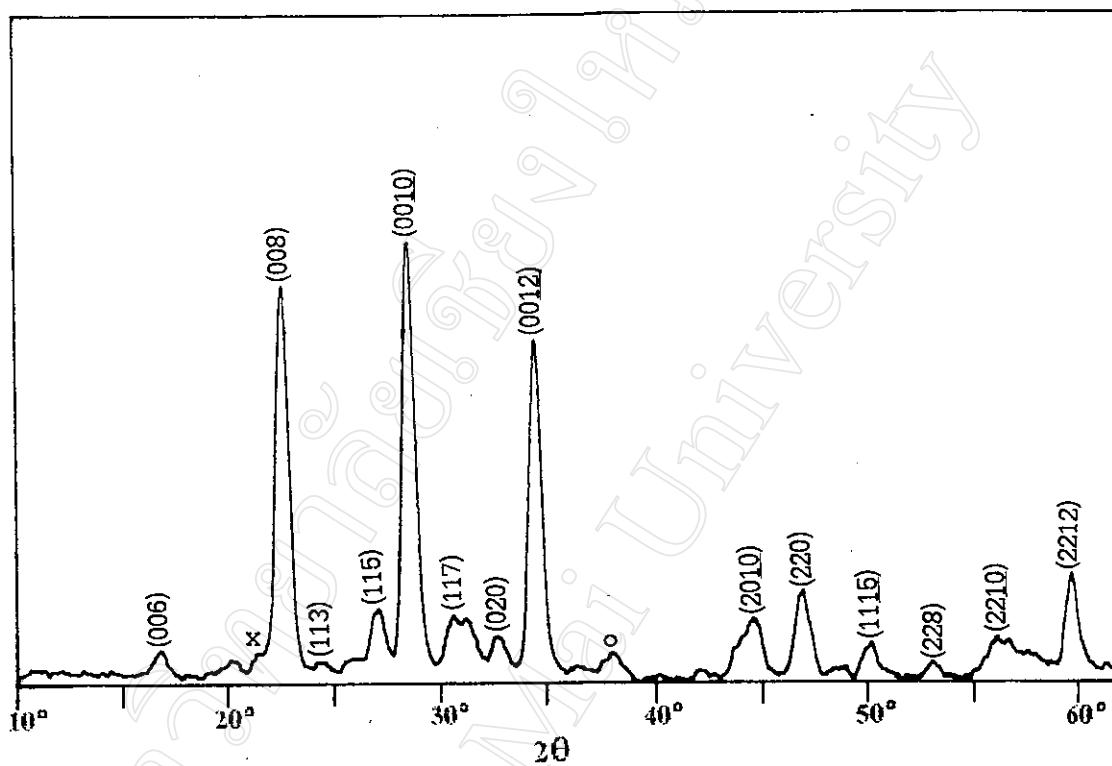
Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2:1:2

Target Cu

Start angle (2θ) 10°

Stop angle (2θ) 62°

2θ (°)	d (Å)	(hkl)
16.821	5.2664	(006)
22.662	3.9205	(008)
24.519	3.6276	(113)
27.119	3.2854	(115)
28.571	3.1217	(0010)
30.665	2.9131	(117)
32.792	2.7288	(020)
34.582	2.5916	(0012)
44.610	2.0395	(2010)
46.974	1.9327	(220)
50.182	1.8165	(1115)
53.153	1.7217	(228)
56.260	1.6338	(2210)
59.805	1.5451	(2212)

รูปที่ 4.19 diffraction pattern ของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น
 $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$

จากการหาค่าโครงสร้างของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:2$ โดยใช้การเลี้ยวเบนของรังสีเอ็กซ์จาก X-ray diffractrometer มี diffraction pattern ดังแสดงในรูปที่ 4.19 มีโครงสร้างเป็นแบบ orthorhombic มีค่า lattice parameter $a = 5.40 \text{ \AA}$, $b = 5.49 \text{ \AA}$, $c = 31.05 \text{ \AA}$

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลของ Bragg's angle (2θ) , d-spacing และ Miller indices (hkl)
ของผลึกซึ่งเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น

Bi:Sr:Ca:Cu = 2.25:2:1:2

Sample ผลึกซึ่งเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น

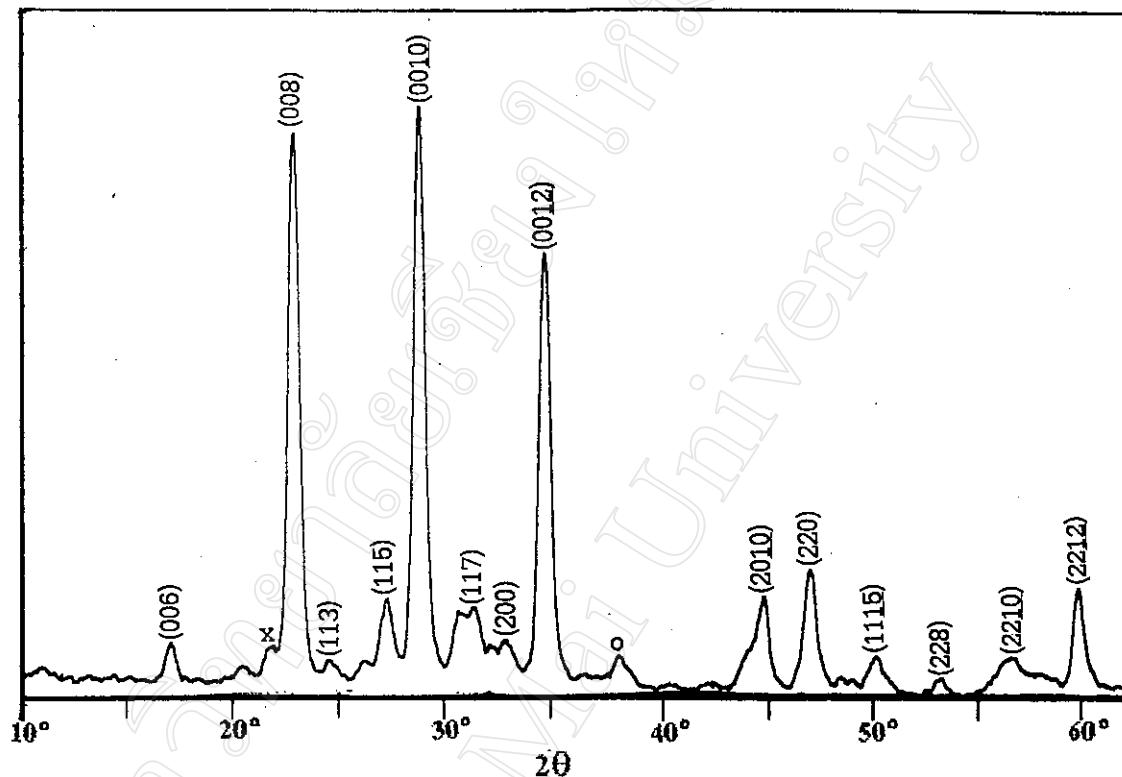
Bi:Sr:Ca:Cu = 2.25:2:1:2

Target Cu

Start angle (2θ) 10°

Stop angle (2θ) 62°

2θ ($^\circ$)	d (Å)	(hkl)
17.146	5.1673	(006)
22.916	3.8776	(008)
24.594	3.6167	(113)
27.781	3.2667	(115)
28.787	3.0994	(0010)
31.471	2.8403	(117)
32.981	2.7136	(200)
34.826	2.5740	(0012)
44.890	2.0175	(2010)
47.071	1.9290	(220)
50.268	1.8139	(1116)
53.445	1.7130	(228)
56.800	1.6195	(2210)
59.987	1.5409	(2212)

รูปที่ 4.20 diffraction pattern ของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:2$

จากการทำค่าโครงสร้างของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:2$ โดยใช้การเลี้ยงแบบรังสีเอ็กซ์จาก X-ray diffractrometer มี diffraction pattern ดังแสดงในรูปที่ 4.20 มีโครงสร้างเป็นแบบ orthorhombic มีค่า lattice parameter $a = 5.39 \text{ \AA}$, $b = 5.45 \text{ \AA}$, $c = 30.88 \text{ \AA}$

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลของ Bragg's angle (2θ) , d-spacing และ Miller indices (hkl)
ของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมต้น

Bi:Sr:Ca:Cu = 2.25:2:1:1.5

Sample ผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมต้น

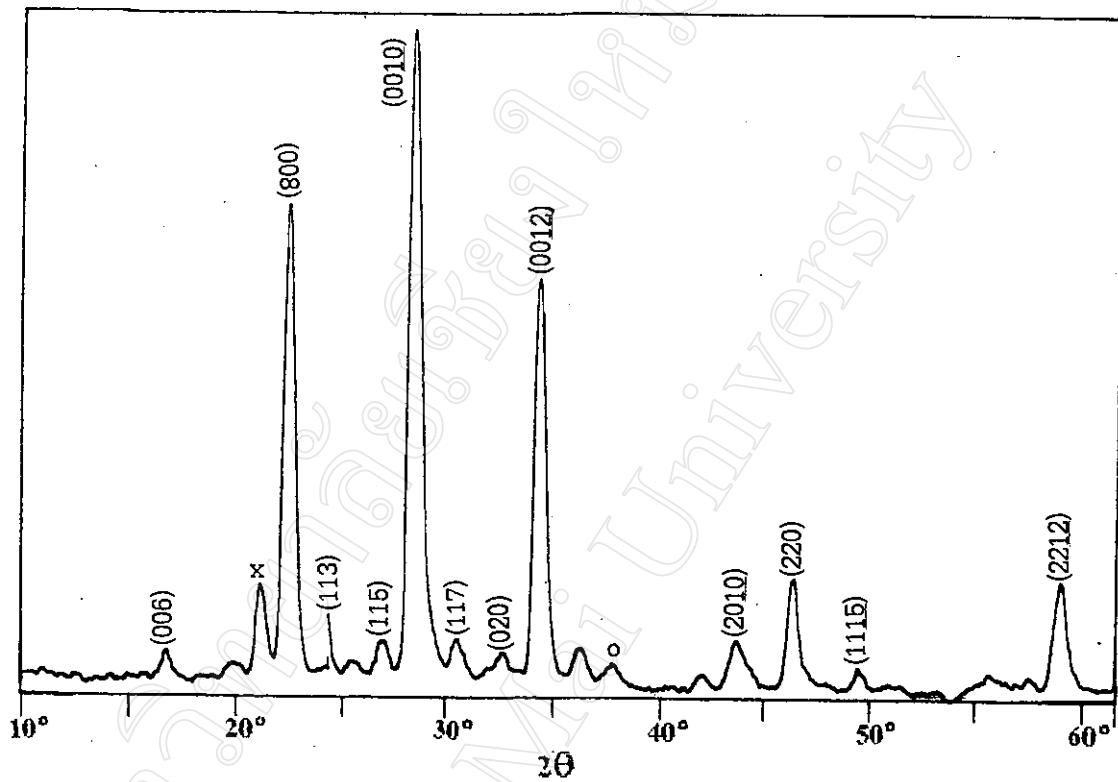
Bi:Sr:Ca:Cu = 2.25:2:1:1.5

Target Cu

Start angle (2θ) 10°

Stop angle (2θ) 62°

2θ (°)	d (Å)	(hkl)
17.137	5.1700	(006)
22.983	3.8664	(008)
24.784	3.5894	(113)
27.334	3.2601	(115)
29.038	3.0725	(0010)
30.902	2.8913	(117)
33.111	2.7033	(020)
34.810	2.5751	(0012)
43.987	2.0568	(2010)
46.706	1.9432	(220)
49.765	1.8307	(1116)
59.451	1.5535	(2212)

รูปที่ 4.21 diffraction pattern ของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น

$\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:1.5$

จากการหาค่าโครงสร้างของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2.25:2:1:1.5$ โดยใช้การเลี้ยงแบบองรังสีเอ็กซ์จาก X-ray diffractrometer มี diffraction pattern ดังแสดงในรูปที่ 4.21 มีโครงสร้างเป็นแบบ orthorhombic มีค่า lattice parameter $a = 5.54 \text{ \AA}$, $b = 6.42 \text{ \AA}$, $c = 30.91 \text{ \AA}$

ตารางที่ 4.6 แสดงข้อมูลของ Bragg's angle (2θ) , d-spacing และ Miller indices (hkl)
ของผลึกซึ่งเดียวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น

Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2:1:1.5

Sample ผลึกซึ่งเดียวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น

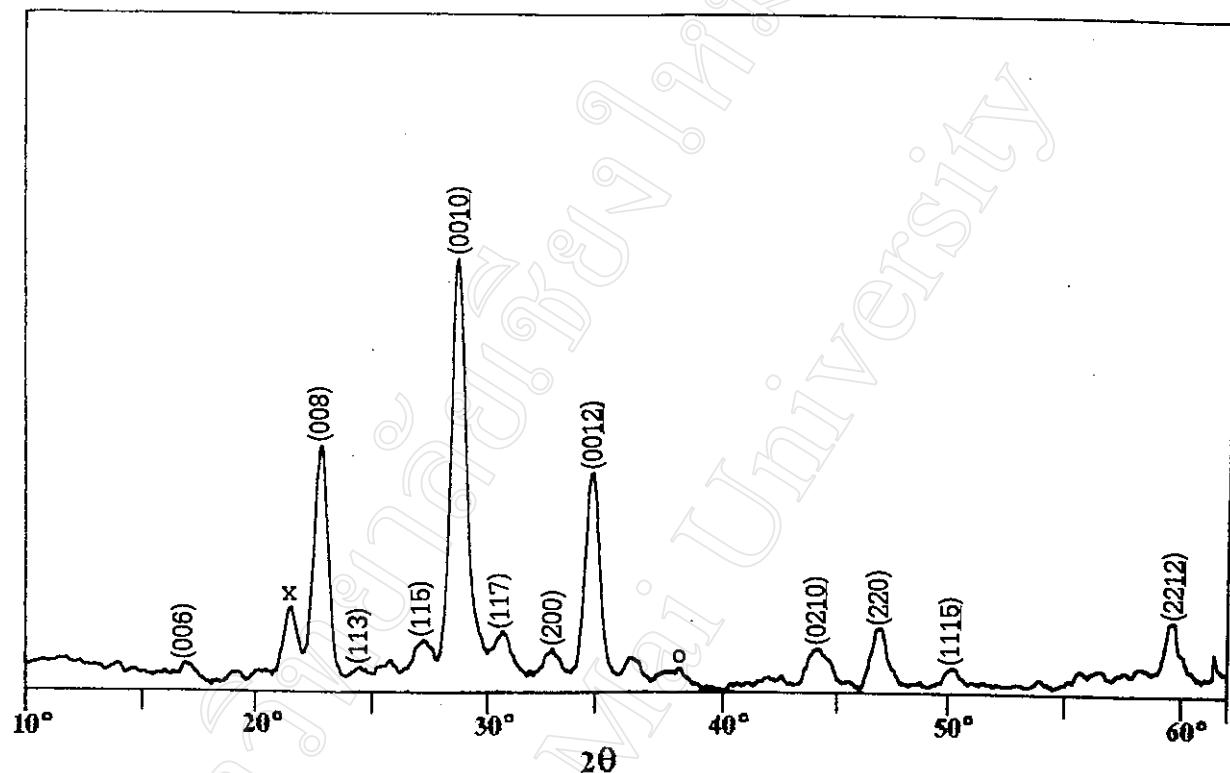
Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2:1:1.5

Target Cu

Start angle (2θ) 10°

Stop angle (2θ) 62°

2θ (°)	d (Å)	(hkl)
16.882	5.2475	(006)
22.847	3.8891	(008)
24.529	3.6261	(113)
27.282	3.2661	(115)
28.812	3.0961	(0010)
30.647	2.9148	(117)
32.941	2.7168	(200)
34.624	2.6885	(0012)
44.106	2.0515	(0210)
47.012	1.9313	(220)
50.071	1.8202	(1115)
59.796	1.5453	(2212)

รูปที่ 4.22 diffraction pattern ของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น
 $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:1.5$

จากการทดลองสร้างของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2:1:1.5$ โดยใช้การเลี้ยวเบนของรังสีเอ็กซ์จาก X-ray diffractrometer มี diffraction pattern ดังแสดงในรูปที่ 4.22 มีโครงสร้างเป็นแบบ orthorhombic มีค่า lattice parameter $a = 5.44 \text{ \AA}$, $b = 5.48 \text{ \AA}$, $c = 31.01 \text{ \AA}$

ตารางที่ 4.7 แสดงข้อมูลของ Bragg's angle (2θ) , d-spacing และ Miller indices (hkl)
ของผลึกซิงเดียที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมต้น

Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2.25:1:2

Sample ผลึกซิงเดียที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริมต้น

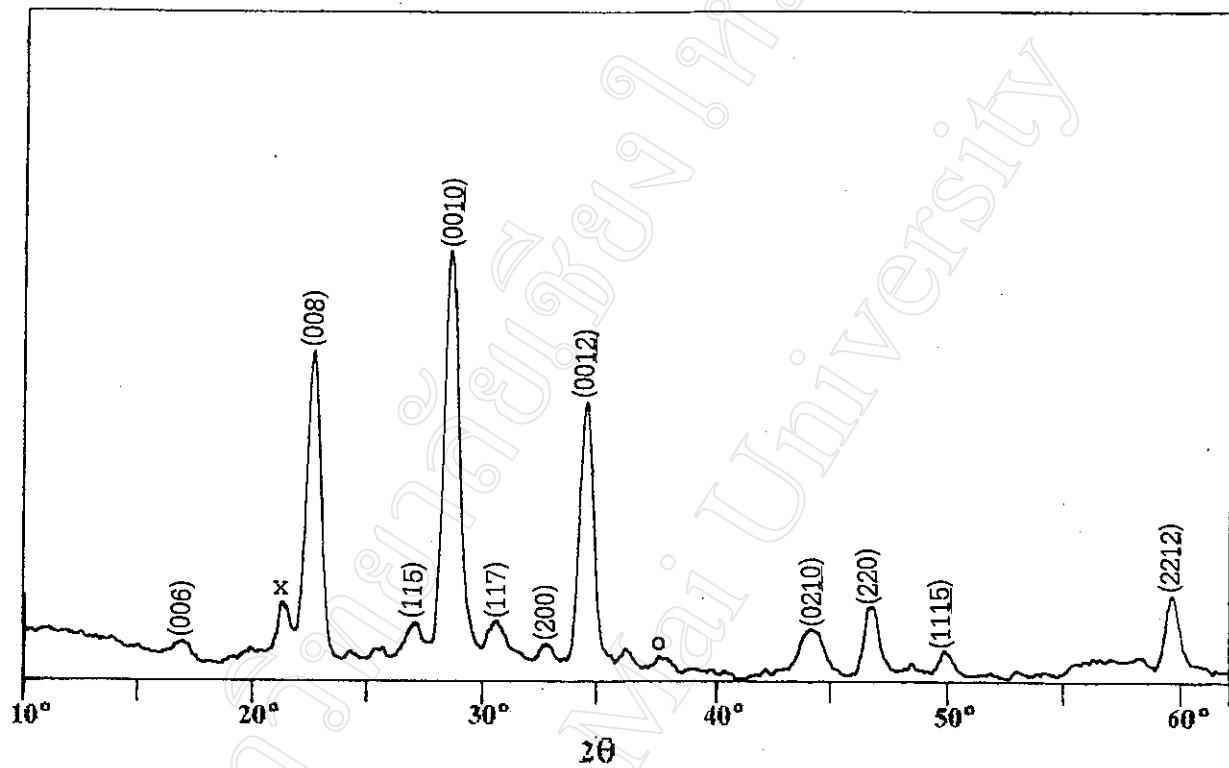
Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2.25:1:2

Target Cu

Start angle (2θ) 10°

Stop angle (2θ) 62°

2θ (°)	d (Å)	(hkl)
16.871	5.2509	(006)
22.742	3.9069	(008)
27.427	3.2492	(115)
28.676	3.1105	(0010)
30.613	2.9179	(117)
32.799	2.7283	(200)
34.673	2.5850	(0012)
44.198	2.0475	(0210)
46.697	1.9436	(220)
49.882	1.8267	(1115)
59.658	1.5486	(2212)

รูปที่ 4.23 diffraction pattern ของผลึกซึ้งเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น
 $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.25:1:2$

จากการหาค่าโครงสร้างของผลึกซึ้งเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น $\text{Bi}:\text{Sr}:\text{Ca}:\text{Cu} = 2:2.25:1:2$ โดยใช้การเลี้ยวเบนของรังสีเอ็กซ์จาก X-ray diffractrometer มี diffraction pattern ดังแสดงในรูปที่ 4.23 มีโครงสร้างเป็นแบบ orthorhombic มีค่า lattice parameter $a = 5.48 \text{ \AA}$, $b = 5.47 \text{ \AA}$, $c = 31.06 \text{ \AA}$

ตารางที่ 4.8 แสดงข้อมูลของ Bragg's angle (2θ) , d-spacing และ Miller indices (hkl)
ของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น

Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2.5:1:2

Sample ผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น

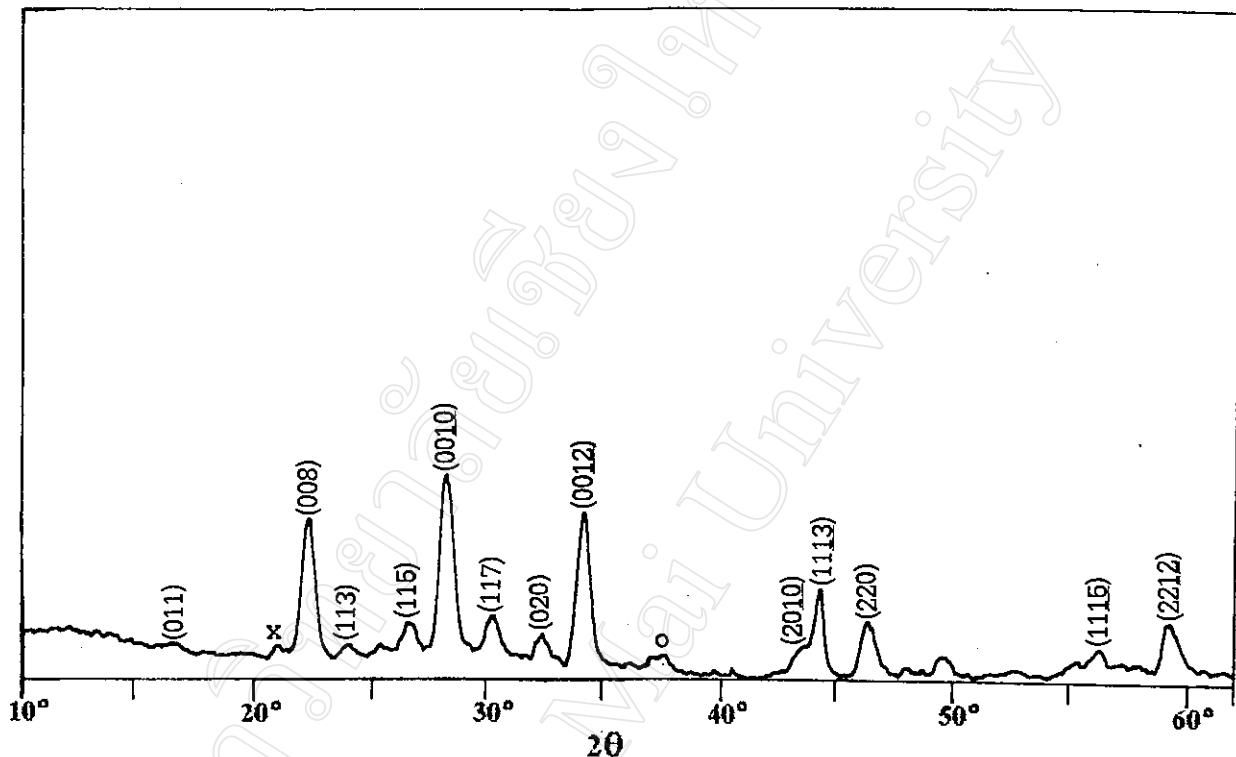
Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2.5:1:2

Target Cu

Start angle (2θ) 10°

Stop angle (2θ) 62°

2θ ($^\circ$)	d ($\text{\AA}$)	(hkl)
16.635	5.3248	(011)
22.344	3.9760	(008)
25.430	3.5055	(113)
24.042	3.6985	(116)
28.208	3.1613	(0010)
30.275	2.9500	(117)
32.045	2.7497	(020)
34.226	2.6107	(0012)
43.638	2.0725	(2010)
44.317	2.0423	(1113)
46.415	1.9547	(220)
49.656	1.8345	(1115)
59.223	1.5589	(2212)

รูปที่ 4.24 diffraction pattern ของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น
Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2.5:1:2

จากการทดลองสร้างของผลึกเชิงเดี่ยวที่เตรียมโดยใช้อัตราส่วนของสารเคมีเริ่มต้น Bi:Sr:Ca:Cu = 2:2.5:1:2 โดยใช้การเลี้ยงแบบรังสีเอ็กซ์จาก X-ray diffractrometer มี diffraction pattern ดังแสดงในรูปที่ 4.24 มีโครงสร้างเป็นแบบ orthorhombic มีค่า lattice parameter $a = 5.51 \text{ \AA}$, $b = 5.54 \text{ \AA}$, $c = 31.30 \text{ \AA}$